

D ů v o d y:

Podle platebního výměru obecního úřadu ve V. ze dne 19. prosince 1930 byl vyzván povinný, jednak aby zaplatil za odklízovací práce z příkazu okresního úřadu u něho vykonané 3.809 Kč 20 h, jednak by zaplatil dlužné obecní přírážky za tři léta 534 Kč 27 h. V prvním směru, pokud jde o náhradu za odklízovací práce, není ani ve výměru ani v návrhu nic uvedeno, z čeho by se dalo souditi, že jde o náhradu, kterou lze vymáhati exekucí soudní (§ 1 čís. 12 ex. ř.). Všeobecného předpisu čl. 12 zák. o org. správy ze dne 14. července 1927, čís. 125 sb. z. a n. a § 93 vl. nař. ze dne 13. ledna 1928, čís. 8 sb. z. a n. v souzeném případě nelze použiti, poněvadž obce nenáleží k úřadům, vyjmenovaným v § 1 cit. nařízení. Vymáhání obecních přírážek nepřísluší obci, nýbrž úřadům, daně vyměřivším (§ 345 zák. o přímých daních ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., pokud se týče vl. nař. ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n.). Na tomto stavu věci nic nemění ani potvrzení pravomoci a vykonatelnosti okresním úřadem v N.

Čís. 12692.

Byla-li žaloba o zaplacení pohledávky, proti níž žalovaný namítal započtením vzájemnou pohledávku, omezena na zaplacení útrat a bylo-li o této obmezené žalobě také právoplatně rozhodnuto, nevadí zažalování vzájemné pohledávky žalovaného námitka rozsouzené rozepře.

Je-li třeba teprve zkoumati a zjistiti pravost pohledávky namítané započtením, nastává zánik vzájemných pohledávek teprve zjištěním pravosti a tímto zjištěním se stane pohledávka pravou a dospělou.

Námitkou započtení nezanikla započtením namítaná vzájemná pohledávka, nedošlo-li k zjištění její pravosti, an žalobce omezil žalobu na zaplacení útrat.

(Rozh. ze dne 14. června 1933, Rv I 157/32.)

Proti zažalované pohledávce namítla žalovaná firma mimo jiné, že zažalovaná pohledávka zanikla, ježto ji nynější žalobce uplatnil započtením ve sporu vedeném žalovanou proti němu pod C V 737/29 a z téhož důvodu vznesla námitku věci právoplatně rozsouzené, pokud se týče zahájené. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Ve sporu vedeném pod zn. sp. C V 737/29 uplatňoval žalobce proti pohledávce dovolatelkou tehdy zažalované k započtení pohledávku nyní zažalovanou. Dovolatelka v onom sporu obmezila však žalobní prosbu na zaplacení útrat a bylo o této obmezené žalobní prosbě také právoplatně rozhodnuto, a tím došel spor ten svého ukončení. Následkem toho nemohlo vůbec dojíti a také nedošlo ve sporu C V 737/29 k roz-

hodnutí o žalobcově pohledávce tehdy k započtení namítané a nyní žalobou uplatňované, takže nejde při zažalované pohledávce o věc právoplatně rozsouzenou, ani však následkem ukončení sporu C V 737/29 o rozepři dosud zahájenou. Byly proto zamítnuty námitky dovolatelky v tomto směru uplatňované.

Dovolatelka má za to, že zažalovaná pohledávka zanikla započtením provedeným ve sporu C V 737/29, než neprávem. Podle §§ 1438 a 1439 obč. zák. nezanikají vzájemné pohledávky již v okamžiku, kdy se střetnou, nýbrž teprve, když ta neb ona pohledávka se proti druhé uplatní započtením. Avšak hmotněprávní podmínkou započtení je podle §§ 1438 a 1439 obč. zák., že musí jíti nejen o pohledávky stejnorodé, nýbrž i o pohledávky pravé a dospělé. Je-li třeba teprve zkoumati a zjistiti pravost pohledávky, nastává zánik vzájemných pohledávek teprve, když pravost je zjištěna a tímto zjištěním se pohledávka stane pravou a dospělou (srovnej rozh. čís. 5733 sb. n. s.). Ve sporu C V 737/29 popřel žalobce tehdy zažalovanou pohledávku nynější žalované a bylo by bývalo proto třeba, aby nastaly účinky započtení, by pravost pohledávky nynější žalované ve sporu C V 737/29 byla zjištěna. K tomu však nedošlo, ana žalovaná v onom sporu obmezila žalobu na zaplacení útrat; nemohlo proto dojíti a nedošlo k zániku pohledávky žalobcovy tehdy započtením namítané a nyní zažalované.

Čís. 12693.

Nájemní poměr zaniká podle § 1112 obč. zák. nejen, když najatá věc zanikne fysicky, nýbrž i, když věc nelze vůbec užívati k účelu, k němuž podle obecného hlediska by mohla sloužiti. Tak jest tomu, bylo-li právoplatným výměrem správního úřadu nařízeno pronajímateli, zrušiti obývání půdních komor, ježto jsou s hlediska zdravotního a požárněpolicejního neobyvatelné podle § 75 stav. řádu pro Čechy. Pronajímatel jest oprávněn domáhati se vyklizení místností tím okamžikem, když se výměr stavebního úřadu stal právoplatným. Lhostejno, že v žalobě bylo žádáno o vyklizení a odevzdání najatých místností v určitý den a že rozsudek prvního soudu byl vynesěn před tímto dnem.

Zákony o ochraně nájemníků nebylo dotčeno rozvázání nájemního poměru pro zánik věci podle § 1112 obč. zák.

(Rozh. ze dne 14. června 1933, Rv I 954/33.)

Pronajímatel domáhal se na nájemci vyklizení půdních komor, ježto mu bylo právoplatným výměrem městské rady v K. v Čechách nařízeno, by zrušil obývání půdních komor. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Je nesporno, že právoplatným výměrem městské rady v K. ze dne 12. prosince 1932 bylo žalobkyni nařízeno zrušiti obývání půdních komor dosud žalovaným a jeho rodinou obývaných do tří měsíců, ježto komory ty jsou s hlediska zdravotního a požárně policejního neobyva-